

ଅତିରିକ୍ତ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଦେଗାଓଁ ଗଙ୍ଗା ରେଞ୍ଜୀ

ଜି. ରାମକୃଷ୍ଣ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 1, 1995

[ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା ଏବଂ କେ. ଏସ୍. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961-- ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ (ତେଲେଙ୍ଗାନା କ୍ଷେତ୍ର) ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1316 F--
ଧାରା 14-- ଆବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀକ ସଂସ୍ଥା- ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍ଥାରେ ନିଜର
ଅଂଶଧନରେ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ସେଥିରେ ନିଜର ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅଂଶଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଅନ୍ୟ ଜଣକ ସହିତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଗଠନ କରାଯାଇଛି -- ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବେଆଇନ କିମ୍ବା ଅସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ--
ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ହଜିବାର।

ଅକ୍ଟୋବର 15, 1962 ରେ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ବୃତ୍ତିନାମା ଦ୍ଵାରା, 17 ଜଣ ଅଂଶଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ
ଭାଗିଦାରୀତା 'ନିଜାମାବାଦ ଗ୍ରୁପ୍ ସେନ୍ସି କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ସ' ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 'ଜି' କର 10%
ଅଂଶଧନ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଆୟକର ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ
ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅବକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆୟୋଜିତ 1962-63 ବର୍ଷର ନିଲାମରେ ସର୍ବାଧିକ
ଡାକଧାରୀ ଥିଲେ ।

ଅଗଷ୍ଟ 27, 1963 ରେ 'ଜି' ଏବଂ ଅନ୍ୟ 11 ଜଣ ଏକ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଗଠନ କରି ଏକ ଭାଗିଦାରୀ
ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀରେ 'ଜି' କ 10% ଅଂଶଧନକୁ ଅଂଶଦାର
ଭାବରେ ନିଆଯିବାର ସର୍ତ୍ତରେ ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍ଥାରେ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରିବାକୁ
ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ।

ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ
ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଯାହା ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆଧାରରେ ଅସିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ
ସମ୍ପୃକ୍ତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ
(ତେଲେଙ୍ଗାନା କ୍ଷେତ୍ର) ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1316 ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଆରମ୍ଭରୁ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା କାରଣ
'ଜି' ବ୍ୟତୀତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟୀକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସଦସ୍ୟମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତଧାରୀ

ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଛଅଟି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସମାନ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଅକାଳନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲିୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଅକାଳନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ପଞ୍ଜିକରଣ ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପରାହତ କରିବ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉପ-ଭାଗିଦାରୀକୁ ଅଧିନିୟମରେ ବୈଧ ଏକ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ହକଦାର ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 256 (1) ଅଧୀନରେ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତ୍ରିବ୍ୟୁତାଳର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀରୁ ଆୟ କିମ୍ବା କ୍ଷତି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବୈଧ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ କରାଯାଇପାରିବ, ମୂଳ ଭାଗିଦାରୀରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ଲାଭରେ ଏକ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାକୁ ଜଣେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀଙ୍କର ଦାବିକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲା । ପୁନଃ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ଉଭୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟକୁ କେବଳ ଆବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ଲାଭ ବାଣ୍ଟିବାରେ ସୀମିତ ରଖୁଥିଲା, ସେହି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ବଦଳରେ, ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବିନା ଅନୁମତିରେ ମଦ କାରବାର କରୁଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ବେଆଇନ ଏବଂ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ, ଅନ୍ୟମାନେ କେତେକଙ୍କ ସହିତ, କେବଳ ଆବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପାର୍ଜିତ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ, ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ (ତେଲେଙ୍ଗାନା କ୍ଷେତ୍ର) ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମ 14 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିନଥିଲା । ଏହି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ, ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମ, ଧାରା 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏବଂ ବେଆଇନ ବୋଲି ଧରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା । ଟିକସଦାତା ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ପ୍ରକୃତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବାରୁ ସେମାନେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ ।

ମୁରଲୀଧର ହିମ୍ମତସିଙ୍କା ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ (1966) 62 ଆଇଟିଆର୍ 323 (ଏସସି) ଏବଂ ଜେର ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ (1971) 79 ଆଇଟିଆର୍ 546 (ଏସସି), ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 222/1977 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

16.4.1976 ରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆର୍. ସି. ସଂଖ୍ୟା 25/1973 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଡାଃ. ଆର୍. ଆର୍. ମିଶ୍ର, ଏସ୍. ରାଜସ୍ୱା, ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ଏବଂ ବି. କେ. ପ୍ରସାଦ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜେ. ଏସ. ବର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆବକାରୀ ଆଇନର ଧାରା 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେତୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଏକ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ, ଆୟକର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇପାରିବ କି, ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ, (1978) 111 ଆଇ. ଟି. ଆର. 93 ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆୟକର ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା 256 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ମତାମତ ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱର ଅନୁରୋଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥାଃ

"ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ, 1964-65 ର ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି?"

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଟିକସଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବେ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପରେ ରାଜସ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ବାସ୍ତବିକ ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅକ୍ଟୋବର 15, 1962 ରେ 17 ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଭାଗିଦାରୀ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଅନୁଯାୟୀ "ନିଜାମାବାଦ ଗ୍ରୁପ୍ ସେନ୍ସି କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟରସ୍" ନାମରେ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ରାମପୁରମ ଗଙ୍ଗା ଗୌଡ଼ଙ୍କର 10% ଅଂଶଧନ ଥିଲା । ଅଗଷ୍ଟ 27, 1963 ରେ, ଗଙ୍ଗା ଗୌଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 11 ଜଣ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଗଙ୍ଗା ଗୌଡ଼ ନିଜାମାବାଦ ସେନ୍ସି ଗ୍ରୁପ୍ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ଅଂଶୀଦାର ହେବା ପରେ, ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ, ତାଙ୍କ ଅଂଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ଅନ୍ୟ 11ଜଣ ଅଂଶୀଦାର ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀରେ ଗଙ୍ଗା ଗୌଡ଼ଙ୍କ 10 ପ୍ରତିଶତ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍, ନିଜାମାବାଦ ସେନ୍ସି ଗ୍ରୁପ୍ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟରମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପଞ୍ଜାଧାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଫସଲି ବର୍ଷ 1962-63 ପାଇଁ ଅବକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ନିଲାମୀରେ ସର୍ବାଧିକ ଡାକଧାରୀ ଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ ଆୟକର ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ

ହୋଇଛି । ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30,1963 ରେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭାବରେ ଏହାର ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ (ତେଲେଙ୍ଗାନା କ୍ଷେତ୍ର) ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ (ଏହା ପରେ "ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ମୂଳରୁ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା କାରଣ ଗଙ୍ଗା ଗୌଡ଼ ବ୍ୟତୀତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞାପିତ ନଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ସହକାରୀ ଅପିଲିୟ ଆୟୁକ୍ତ, ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ନେଇ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକରଣ, ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପରାହତ କରିବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଉପ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ସମାନ ଆବେଦନକୁ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ସହକାରୀ ଅପିଲିୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସମସ୍ତ 7ଟି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଆୟକର ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପାଖରେ ପୁନଃ ଅବେଦନମାନ କରିଥିଲେ । ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଗଠନ କରୁଥିବା ଦସ୍ତାବିଜର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀଙ୍କର କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ଦଲିଲ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଆଇନରେ ବୈଧ ଏକ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଟିକସଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ରାଜସ୍ଵ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ଉପରୋକ୍ତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା 256 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜସ୍ଵ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂରଲାଧର ହିମ୍ମତସିଂହା ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ (1966) 62 ଆଇ. ଟି. ଆର. 323 (ଏସସି) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି କହିଥିଲେ: -

"ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଅଟେ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ କିମ୍ବା କ୍ଷତି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ କିଛି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ବୈଧ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ମୂଳ ଭାଗିଦାରୀରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଜିତ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ଲାଭରେ ଏକ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାକୁ ଜଣେ ଉପ-ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ "ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଧିକାର" ଅଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ଉପ-ଅଂଶୀଦାର ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ହକଦାର ଏବଂ ଏହା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ମାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଏହା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରୁ ଆୟର ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ ।"

(ପୃଷ୍ଠା 101-102 ରେ)

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମେହ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି, ଯଥା, ମଦ କାରବାର କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର..... କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ବୈଧ ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀରେ ତାଙ୍କ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଏକ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ କରିପାରିବେ କି? ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅନୁଜ୍ଞାପତ୍ର ବିନା ମଦ କାରବାର କରିବା ବିରୋଧରେ ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ରେ ଥିବା ନିଷେଧ ହେତୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାର ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବ୍ୟବସାୟ ମଦ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ କାରବାର ଯଥାସ୍ଥିତି ପ୍ରକାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ଅଂଶୀଦାରମାନେ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶକୁ ଉପାର୍ଜିତ କିମ୍ବା ମିଳୁଥିବା ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଉଭୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୃଥକ ସଂସ୍ଥା । ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି କହିଥିଲେ:

“.....ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି ବିନା ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ, ମଦ, ତମାଖୁ, ଅଫିମ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସାୟ କରିଥିଲା..... ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଉଠିଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ବାସ୍ତବରେ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମଦ କାରବାର କରିବା, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା କି? ଯଦି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଜ୍ଞାପତ୍ର ବିନା, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ନାମରେ କିମ୍ବା ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ସମସ୍ତ ସହଭାଗୀଙ୍କ ନାମରେ ମଦ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲିପ୍ତ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ, ଉପ-ଭାଗିଦାରୀକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଜ୍ଞାପତ୍ର ବିନା ମଦ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିବାରୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଅସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଅବୈଧ ବୋଲି ଧରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀର ବ୍ୟବସାୟ ମଦ ବିକ୍ରି କିମ୍ବା ମଦ କାରବାର କିମ୍ବା ଅସିଦ୍ଧ ପ୍ରକାରେ ମଦ କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନାଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେହି ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଅବୈଧ”

(ପୃଷ୍ଠା 105ରେ)

ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ରୁଚ୍ଛିନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ଟିକସଦାତା ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରିନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଉପ-ଭାଗିଦାରୀ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଥିବା ଜଣେ

ଭାଗୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିକୁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ମାଲିକ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହି ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଜଣେ ଭାଗୀଦାରଙ୍କର ଅବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରୁ ମିଳୁଥିବା ଲାଭ କିମ୍ବା କ୍ଷତିକୁ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟକୁ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗୀଦାରୀର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ଲାଭକୁ ସେହି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ପୁଞ୍ଜି ବଦଳରେ ଅବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହିପରି ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ ଆଇନରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ରାଜସ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ପୃଥକ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭାଗୀଦାରୀ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁଜ୍ଞିତ ମଞ୍ଜୁର ନକରି ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଗଠିତ ଭାଗୀଦାରୀ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଜେଡ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ (1971) 79 ଆଇ. ଟି. ଆର. 546 (ଏସସି) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ମଦ ଅନୁଜ୍ଞିତାଧୀନ ବିରୋଧରେ ନିଷେଧର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଜ୍ଞିତାଧୀନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗୀଦାରୀ ଆଇନଗତ ଏବଂ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ । ଭାଗୀଦାରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିରୋଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷେଧର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯଦିଓ ଅନୁଜ୍ଞିତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଏବଂ ଉଡା ଆକାରରେ ଦେବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାଗୀଦାରୀ ବୈଧ ଏବଂ ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ । ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ (ଡେଲେଙ୍ଗାନା କ୍ଷେତ୍ର) ଆବକାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1316F ର ଧାରା 14କୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ: -

"14. ପଟ୍ଟାଧାରୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଅଂଶୀଦାର ଭାବେ ଘୋଷଣା ନକରିବା-- କୌଣସି ପଟ୍ଟାଧାରୀ, ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଅଂଶୀଦାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏପରି ଅଂଶୀଦାର ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସକ୍ଷମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁଜ୍ଞିତ ପ୍ରାପ୍ତ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ଭୂମିକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ନାହିଁ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନଥିବାର କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମ୍ଭ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗୀଦାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ, ଯାହା ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ସହିତ, କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଅବକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିକୁ ଅଂଶୀଦାର କରିବା, ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିନଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ, ଏହି ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ ଅବକାରୀ ଅଧିନିୟମ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏବଂ ବେଆଇନ ବୋଲି ଧରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ରାୟରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଟିକସଦାତା-ଉପ-ଭାଗୀଦାରୀ ପ୍ରକୃତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବାରୁ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜସ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ 5,000/- ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିମାଣ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଏ. ଜି. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।